

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

כניסת השבת	7:11	7:27	7:27
צאת השבת	8:29	8:34	8:30

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

הלכות הפה:

מצוות "ענג שבת ויום-טוב" כיצד?

(א) חיב אדם לאכל שלוש סעודות בשבת (אחת בלילה, ושתיים ביום), ושתי סעודות ביום-טוב (אחת בלילה, ואחת ביום).

(ב) יש לקדש על היין, לפני הסעודה (פרט לסעודה שלישית בשבת).

(ג) לאחר הקדוש יש לבצע על שתי חלות שלמות, ולאכל מאכלים המענגים את אוכליהם, כמו: בשר ודגים, מיני מטעמים ויין משבח.

(ד) מצוה לאכל דגים בכל סעודה מסעודות שבת ויום-טוב, ואם אכילת דגים מזיקה לו, או שאינם ערבים לו - לא יאכלם, כי השבת לענג נתנה.

(ה) יש לאכל לפחות שני מאכלים מבשלים.

(ו) מצוה להכין תבשיל חם לשבת, כי הוא מכבוד וענג השבת.

(ז) יש לאכל סעודה המשביעה, ומצוה לאכל את סעודת השבת לתאבון. לכן יש להמנע מלאכל שום דבר לפני אכילת הפת, שהיא עקר סעודת השבת והחג.

(מקורות: שו"ע אדמו"ר הזקן בעל התניא הלכות שבת סימן רמ"ב, סימן עד"ר ס"א, וס"ה, סימן רמט, ס"י. קצור שלחן ערוך סימן עב, ס"ז וס"ח, סימן קג, ס"א וס"ג)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

שלום חברים,

"אין לי כוח לחפש למי שיך העט, ולעשות 'השבת אבדה'", התלוננה דיני שמצאה עט בפתח הבנין.

"קשה לי ללמד משניות בעל-פה", הסברתי לסבא. "אני מדי צעיר, וגם לא תמיד מבין את כל המלים".

ושמע לכם מפר? לא פעם אנו מרגישים שאין לנו חשק, כוח או זמן, לעשות מצוה כזו או אחרת.

כשסבא שמע את דיני ואותי, חיך ואמר: "גם המרגלים חשבו בדיוק כמוכם! בפרשתנו, כאשר משה שלח אותם לבדק כיצד להכניס לארץ-ישראל, הם טענו שזו משימה בלתי-אפשרית, 'כי חזק הוא ממנו!'".

"אבל באמת זה נראה מסבד!", טענתי, "הרי הם ראו אנשים ענקיים וגדולים, וערים בצורות. איך אפשר לכבש אותם?", הוספתי לשאל.

סבא לא נבהל והסביר: "המרגלים טעו. שליחותם הייתה לבדק כיצד לכבש את הארץ, ולא להחליט האם זה אפשרי. כאשר הקדוש-ברוך-הוא מצוה עלינו הוא גם נותן לנו את הכוח. עלינו רק להאמין ולחפש את הדרך הנכונה".

בדרך הביתה כבר לא היו לנו תרוצים. דיני התלבטה מה לכתוב במודעת 'השבת אבדה', ואני התחלתי לשיגן את המשנה הראשונה...

שבת שלום, דיני

יום שכולו שבת

בתהלים (לב, טו) נאמר: "כי רצו

עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו".

כלומר, כאשר בני-ישראל באמת ישתוקקו

ויכספו לראות את ירושלים בבנינה, אזי

היא תבנה. (כחרי מאמר ה' אות כ"ז)

נא לשמור על קדושת העלון

עונג שבת עם צביקימצחיקי

יעל חסין

הציצית שהצילה

אל חדרו של רבי יהושע מבלז נכנס יהודי, אשר ארשת פניו אמרה דאגה. מעיניו נבט עצב עמוק והוא סח לרבו בצער: "בני יצא לתרבות רעה, וכעת הוא מבקש לשאת אשה נכריה. לא יכלתי לשאת את הדבר, עד שגרשתי מביתי". כך ספר ביגון ובקש לשמע את עצתו של הצדיק.

"נסה לקרב את הבן, ולהשיב אותו הביתה", הציע רבי יהושע. "לאחר מכן, שדל את בנה לבוא אלי".

הקטיב האיש לדברי רבו, והשיב את בנו לביתו. הוא דאג לו למזון ובגדים טובים, והתייחס אליו בכבוד, מבלי להזכיר את רצונו של הבן להנשא עם אשה שאינה יהודיה.

הבן הכיר טובה לאביו, ולכן, לא התנגד כאשר הציע לו האב להצטרף אליו לנסיעתו הקרובה לבלז.

במהלך הנסיעה, נסה האב לדבר עם בנו אודות נשואיו המתכננים, ואף הזהירו מפני בני משפחתה של הכלה, שהנם אנשים לא הגונים. אולם, הבן סרב לשמע ואמר בקול נחרץ:

"אינני מוכן לשנות את דעתי, ואף אחד לא יוכל להשפיע עלי בקשר לכך".

האב המאכזב, קוה כי אולי הצדיק יצליח להשפיע על בנו. אולם, להפתעתו רבי יהושע כלל לא העלה את הנושא בשיחתו עם הבחור. הם דברו על הא ועל דא, ובסוף השיחה, הביא הרבי לבחור ציצית, ואמר:

"בקרוב, אתה אמור להמציא בסביבת נכרים. הא לה טלית-קטן זו, שתשמר עליך מפל סכנה".

הבחור שמח כי הצדיק כלל אינו מנסה להניא אותו מנשואיו עם לא-יהודיה, ונענה ברצון ללבש את הציצית מתחת לבגדיו.

מספר שבועות חלפו, והנה הגיע יום החתונה. בראש השלחן ישב ה'חתן', והשתכר יחד עם חבריו הגויים. היין והרקודים גרמו לו לחוש חם רב, והוא פשט את החליפה. אולם, עדין היה לו חם והוא הוריד גם את החלצה... כך, התגלה לעין-כל בגד מוזר, הלוא הוא ה'טלית-קטן'.

"הי, זהו בגד של יהודים", קרא אחד הנוכחים בתדהמה. "מדוע לא אמרת שאתה יהודי?", כעסו עליו בני המשפחה והחלו להפליא בו את מכותיהם.

ה'חתן' האמלל נאלץ לברח מהמקום כל עוד נפשו בו, והוא מהר לשוב לבית הוריו. שם, כך ידע, יקבלו אותו תמיד בזרועות פתוחות. ואכן, בזכות הציצית, נטש הבחור את הרעיון וחזר לצור מחצבתו.

הרב דוד חיים פארדו

זמן: נולד בשנת ה'ת"ע (1710), ונפטר בי"ב סיון ה'תקנ"ב (1792).

מקום: נולד בונציה. לעת זקנותו עלה לארץ-ישראל, והתיישב בירושלים.

אודותיו: היה מחכמי איטליה, וחבר ספרים רבים, ביניהם: "שושנים לדוד" - פרוש על המשנה, "משכיל לדוד" - על פרוש רש"י על התורה, ועוד. הוא כתב גם פיוטים ויסוד בית-מדרש בעיר ספליט.

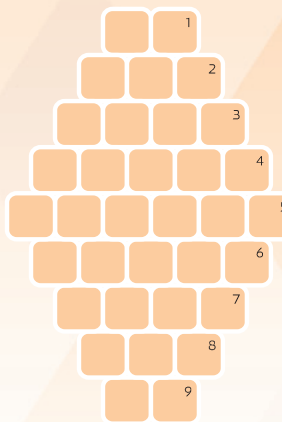
כשעלה לירושלים, התמנה בה לראש-ישיבת "חסד לאברהם".

מפרי עטו: קטע שכתב, המתאר את תחושתו בקשר לארץ-ישראל:

נאום דל בדל, מארץ העמים קטן פורח,
רואה בצערי ציון, חלל וציוח,
עין במר בזכה ולב שמח,
אראה בנחמה יחדו, ירננו שמש וירח.

משתעשעים

תשבץ מדרגאות

- הגדרות:
 (1) רשב"י נפטר ב... בעומר.
 (2) חרמש, סכין איתו קצרו תבואה.
 (3) תנודות בים.
 (4) מספרים, חושפים סודות.
 (5) נשלחו לתור את הארץ.
 (6) פסח, שבועות, סוכות - ה...
 (7) שגרת, נורמלי.
 (8) שמחה.
 (9) עבורי, בשבילי.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון גיליון 215: האות מ. הזוכה: מנחם שילה בן-אבו, נתיבות.

לעילוי נשמת

מרת **חווה (אבילין)** בת **מזל** ע"ה למשפחת **חלק** ת.נ.צ.ב.ה.